

TEKSTY PRZYJĘTE

P9_TA(2019)0101

Dyskryminacja i mowa nienawiści kierowana przeciwko osobom LGBTI w sferze publicznej, w tym „strefy wolne od LGBTI”

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie dyskryminacji osób LGBTI i nawoływania do nienawiści do nich w sferze publicznej, w tym stref wolnych od LGBTI (2019/2933(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka oraz inne traktaty i instrumenty Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczące praw człowieka, a w szczególności Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP) i Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych przyjęte 16 grudnia 1966 r. w Nowym Jorku przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka oraz powiązane orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „Kartą”),
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,
- uwzględniając art. 2, 3, 8, 21 i 23 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 207 i tytuły IV i V części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 45 Karty,
- uwzględniając Wytoczne UE w sprawie promowania i ochrony wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, osobom biseksualnym, transpłciowym i interseksualnym (LGBTI), przyjęte przez Radę w 2013 r.,
- uwzględniając zasady z Yogyakarty (w zakresie stosowania międzynarodowego prawa praw człowieka w stosunku do orientacji seksualnej oraz tożsamości płciowej) przyjęte w listopadzie 2006 r. oraz dziesięć zasad dodatkowych do nich (YP+10, Dodatkowe zasady i zobowiązania państw w zakresie stosowania międzynarodowego prawa praw człowieka w odniesieniu do orientacji seksualnej, tożsamości płciowej, ekspresji płciowej i cech płciowych) przyjętych 10 listopada 2017 r.,

- uwzględniając zalecenie CM/Rec(2010)5 Komitetu Ministrów Rady Europy z 31 marca 2010 r. w sprawie środków zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw¹,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie unijnego planu przeciwdziałania homofobii i dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową²,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2019 r. w sprawie przyszłości wykazu działań na rzecz osób LGBTI (2019–2024)³,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej w 2017 r.⁴,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie praw dziecka z okazji 30. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka⁵,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lutego 2019 r. w sprawie pogorszenia sytuacji w zakresie praw kobiet i równouprawnienia w UE⁶,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 listopada 2019 r. w sprawie penalizacji edukacji seksualnej w Polsce⁷,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2018 r. w sprawie równouprawnienia płci w sektorze mediów w UE⁸,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 września 2009 r. w sprawie litewskich przepisów prawnych o ochronie nieletnich przed szkodliwym wpływem ogólnie dostępnych informacji⁹;
 - uwzględniając wyniki badania UE dotyczącego osób LGBT zainicjowanego przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) w 2012 r.,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że prawo do równego traktowania i niedyskryminacji stanowi prawo podstawowe zapisane w Traktatach i Karcie oraz że należy zapewnić jego pełne

¹ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

² Dz.U. C 93 z 24.3.2017, s. 21.

³ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0129.

⁴ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0032.

⁵ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0066.

⁶ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0111.

⁷ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0058.

⁸ Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 19.

⁹ Dz.U. C 224 E z 19.8.2010, s. 18.

poszanowanie;

- B. mając na uwadze, że na mocy prawa międzynarodowego i Traktatów UE wszystkie państwa członkowskie podjęły zobowiązania i zadania związane z poszanowaniem, gwarantowaniem, ochroną oraz stosowaniem praw podstawowych;
- C. mając na uwadze, że z badań naukowych, sondaży i sprawozdań¹ wynika, iż dyskryminacja osób LGBTI i nawoływanie do nienawiści do nich w sferze publicznej przybiera na sile w całej UE; mając na uwadze, że w całej UE coraz częściej dochodzi do przestępstw z nienawiści motywowanych fobią na punkcie osób LGBTI; mając na uwadze, że ataki te naruszają prawa podstawowe osób LGBTI, a reakcja organów publicznych wciąż jest niewystarczająca;
- D. mając na uwadze, że ataki na prawa podstawowe osób LGBTI stanowią poważne zagrożenie dla poszanowania praw podstawowych w UE, oraz mając na uwadze, że ataki te są często połączone z atakami na prawa kobiet i prawa mniejszości;
- E. mając na uwadze, że nawoływanie do nienawiści do osób LGBTI przez organy publiczne ma poważniejsze skutki, ponieważ usprawiedliwia prześladowanie, przemoc i dyskryminację, których doświadczają osoby LGBTI w społeczeństwie ogółem, oraz tworzy sprzyjające takim działaniom warunki;
- F. mając na uwadze, że bezpieczeństwo społeczności LGBTI nie jest kwestią odrębną od bezpieczeństwa wszystkich osób mieszkających w Europie, a ograniczanie tego bezpieczeństwa oznacza ograniczanie wszystkich praw podstawowych; mając na uwadze, że ksenofobiczna retoryka także pogarsza sytuację organizacji i obrońców praw człowieka działających na rzecz praw osób LGBTI pod względem bezpieczeństwa i możliwości działania;
- G. mając na uwadze ostry atak na równości płci w UE i poza nią, skierowany bezpośrednio przeciw osobom LGBTI, a także kobietom, które odczuwają jego skutki; mając na uwadze, że populizm i skrajnie prawicowy ekstremizm napędzają to zjawisko;
- H. mając na uwadze, że w całej UE faktyczna lub postrzegana orientacja seksualna, tożsamość płciowa lub cechy płciowe są nadal stygmatyzowane;
- I. mając na uwadze, że wyraźnie brakuje systematycznego monitorowania, dokumentowania i gromadzenia danych na temat nienawiści i przemocy, których doświadczają osoby LGBTI;
- J. mając na uwadze, że wiele przestępstw motywowanych fobią na punkcie osób LGBTI nie jest zgłaszanych; mając na uwadze, że zgłaszanie wiąże się z ryzykiem i obawą przed ujawnieniem orientacji seksualnej, tożsamości płciowej, cech płciowych i ekspresji płciowej;
- K. mając na uwadze, że w zdecydowanej większości państw członkowskich obowiązują środki prawne przeciwko dyskryminacji i przemocy; mając jednak na uwadze, że ich

¹ Sprawozdanie FRA w sprawie praw podstawowych z 2019 r.: https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2019-fundamental-rights-report-2019_en.pdf; Badanie UE dotyczące osób LGBT, FRA; Sprawozdanie Rainbow Europe za 2019 r., ILGA-Europe: <https://www.ilga-europe.org/rainboweurope/2019>

wdrażanie nadal jest niewystarczające, co sprawia, że osoby LGBTI są narażone na przestępstwa z nienawiści, nawoływanie do nienawiści i dyskryminację, zwłaszcza w obszarze opieki zdrowotnej, edukacji, zatrudnienia i mieszkalnictwa;

- L. mając na uwadze, że celem wielu ataków władz publicznych na osoby LGBTI są placówki oświatowe i szkoły; mając na uwadze, że jest to szczególnie szkodliwe dla młodzieży LGBTI;
- M. mając na uwadze, że orientacja seksualna i tożsamość płciowa wchodzi w zakres prawa jednostki do prywatności, gwarantowanego na mocy międzynarodowych, europejskich i krajowych przepisów prawnych dotyczących praw człowieka, oraz mając na uwadze, że władze publiczne powinny wspierać równość i niedyskryminację¹;
- N. mając na uwadze, że mediom, organizacjom kulturalnym, organizacjom pozarządowym i jednostkom należy zagwarantować wolność wypowiedzi w internecie i poza nim, zwłaszcza uwzględniając niepokojące tendencje do usuwania treści LGBTI z portali społecznościowych i zakazywania ich publikacji w tych portalach;
- O. mając na uwadze, że dyskryminacja osób LGBTI i przemoc wobec nich przybierają różne formy, czego niedawnymi przykładami są homofobiczne wypowiedzi w kampaniach w sprawie referendum dotyczącego zawężenia definicji rodziny w Rumunii, ataki na ośrodki społeczne LGBTI w kilku państwach członkowskich takich jak Węgry i Słowenia, homofobiczne wypowiedzi i nawoływanie do nienawiści wymierzone w osoby LGBTI zaobserwowane niedawno w Estonii, Hiszpanii, Zjednoczonym Królestwie, na Węgrzech i w Polsce, zwłaszcza podczas kampanii wyborczych, oraz instrumenty prawne, które mogą być stosowane w celu ograniczenia mediów, kultury, edukacji i dostępu do innych treści w sposób, który niesłusznie ogranicza wolność wypowiedzi w odniesieniu do kwestii LGBTI, np. na Litwie i Łotwie;
- P. mając na uwadze, że od początku 2019 r. ponad 80 samorządów w Polsce przyjęło uchwały, w których oświadczają, że są wolne od „ideologii LGBT”, lub zatwierdziło Samorządową Kartę Praw Rodzin lub jej najważniejsze przepisy, które dyskryminują w szczególności rodziny niepełne i rodziny LGBTI; mając na uwadze, że w tych uchwałach wzywa się władze lokalne do powstrzymania się od podejmowania jakichkolwiek działań zachęcających do tolerancji dla osób LGBTI, od udzielania wsparcia finansowego organizacjom pozarządowym działającym na rzecz promowania równych praw, od prowadzenia edukacji opartej na niedyskryminacji czy od wspierania osób LGBTI w jakikolwiek inny sposób; mając na uwadze, że utworzenie stref wolnych od LGBTI, nawet jeśli nie polega na wprowadzaniu fizycznych barier, stanowi środek skrajnie dyskryminujący, który ogranicza przysługującą obywatelom UE swobodę przemieszczania się; mając na uwadze, że uchwały te wpisują się w szerszy obraz

¹ Wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie *S. i Marper* przeciwko Zjednoczonemu Królestwu, 4 grudnia 2008 r. (wnioski nr 30562/04 i 30566/04), pkt 66, [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{"itemid":\["001-90051"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{); Opinia rzecznik generalnej E. Sharpston z 17 lipca 2014 r. w sprawach połączonych C-148/13, C-149/13 i C-150/13, pkt 38 i 39, <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=%2522gender%2Bidentity%2522&docid=155164&pageIndex=0&doclang=en&mode=req&dir=&occ=first&part=1&c id=4735298#ctx1>

ataków na społeczność LGBTI w Polsce, w ramach których obserwuje się coraz częstsze nawoływanie do nienawiści przez urzędników i przedstawicieli wyłonionych w wyborach oraz media publiczne, oraz ataki na Parady Równości i programy i akcje uświadamiające, takie jak Tęczowy Piątek, a także ich zakazywanie;

- Q. mając na uwadze, że według badania FRA dotyczącego osób LGBT¹ 32 % respondentów czuło się dyskryminowanych w obszarach innych niż zatrudnienie, takich jak edukacja; mając na uwadze, że ryzyko samobójstw wśród dzieci LGBTI jest wyższe niż wśród dzieci nienależących do tej społeczności; mając na uwadze, że edukacja włączająca ma kluczowe znaczenie dla tworzenia bezpiecznych środowisk szkolnych, w których wszystkie dzieci mogą się rozwijać, w tym dzieci należące do mniejszości, takie jak dzieci LGBTI i dzieci z rodzin LGBTI; mając na uwadze, że głównymi ofiarami ataków na prawa osób LGBTI są dzieci i młodzież na obszarach wiejskich oraz w mniejszych ośrodkach miejskich, które są szczególnie narażone na przemoc i często doświadczają odrzucenia i niepewności, w związku z czym wymagają szczególnego wsparcia i pomocy ze strony państwowych i lokalnych instytucji rządowych lub organizacji pozarządowych;
- R. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich brak przepisów o niedyskryminacji sprawia, że najbardziej zmarginalizowane grupy społeczne są narażone na dyskryminację i przemoc; mając na uwadze, że dyrektywa horyzontalna w sprawie niedyskryminacji wypełniłaby tę lukę w ochronie, ale 11 lat temu utknęła w martwym punkcie w Radzie; mając na uwadze, że w UE i wielu państwach członkowskich istnieje luka prawna w odniesieniu do ochrony przed przestępstwami motywowanymi uprzedzeniami związanymi z orientacją seksualną i tożsamością płciową;
- S. mając na uwadze, że można być narażonym na dyskryminację z wielu przyczyn jednocześnie i dyskryminację krzyżową; mając na uwadze, że w polityce ukierunkowanej na jeden powód dyskryminacji należy wziąć pod uwagę sytuację konkretnych grup, które mogą paść ofiarą dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie, w tym ze względu na wiek, rasę, wyznanie, orientację seksualną, płeć czy niepełnosprawność;
- T. mając na uwadze, że osoby LGBTI spotykają się z dyskryminacją i przemocą na całym świecie;
1. przypomina, że prawa osób LGBTI są prawami podstawowymi oraz że w związku z tym instytucje UE i państwa członkowskie mają obowiązek stać na ich straży zgodnie z Traktatami i Kartą oraz prawem międzynarodowym;
 2. wyraża głębokie zaniepokojenie rosnącą w UE liczbą ataków na społeczność LGBTI ze strony państwa, urzędników państwowych, organów rządowych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym oraz polityków;
 3. zdecydowanie potępia wszelką dyskryminację osób LGBTI i ich praw podstawowych przez organy publiczne, w tym nawoływanie do nienawiści przez władze publiczne i urzędników wybieranych w wyborach, podczas kampanii wyborczych, a także

¹ Badanie UE dotyczące osób LGBT, FRA – podsumowania wyników, <https://fra.europa.eu/en/publications-and-resources/infographics/eu-lgbt-survey>

niedawne deklaracje dotyczące stref wolnych od „ideologii LGBT” w Polsce, oraz wzywa Komisję do zdecydowanego potępienia tych przejawów dyskryminacji w sferze publicznej;

4. ubolewa nad tym, że osoby LGBTI doświadczają nękania i prześladowania już w szkole, i wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia konkretnych działań w celu położenia kresu dyskryminacji osób LGBTI, w wyniku której mogą one stać się ofiarami nękania, nadużyć i izolacji, zwłaszcza w placówkach oświatowych; zdecydowanie potępia to, że w niektórych państwach członkowskich władze publiczne uniemożliwiają szkołom pełnienie ich roli polegającej na promowaniu praw podstawowych i ochronie osób LGBTI, a także przypomina, że szkoły powinny być nie tylko miejscami bezpiecznymi, ale także takimi, które wzmacniają i chronią prawa podstawowe wszystkich dzieci; podkreśla znaczenie edukacji zdrowotnej i seksualnej, w szczególności w przypadku dziewcząt i młodzieży LGBTI, na których niesprawiedliwe normy dotyczące płci mają szczególny wpływ; podkreśla, że taka edukacja powinna obejmować uczenie młodzieży o relacjach opartych na równości płci, zgodzie i wzajemnym szacunku, aby zapobiegać stereotypom związanym z płcią, homofobii, fobii na punkcie osób LGBTI i przemocy uwarunkowanej płcią oraz zwalczać te zjawiska;
5. przypomina, że przejawy fobii na punkcie osób LGBTI odnotowywane podczas wydarzeń sportowych są nadal powszechne i że brakuje środków mających na celu ich zwalczanie; wzywa państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na to, jak homofobia w sporcie wpływa na młodzież LGBTI, aby poprawić integrację społeczną i zwiększyć świadomość;
6. wzywa Komisję do podjęcia konkretnych środków w celu zapewnienia swobody przemieszczania się wszystkim rodzinom, w tym rodzinom LGBTI, zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z czerwca 2018 r. w sprawie Coman¹; apeluje do państw członkowskich o wprowadzenia przepisów dotyczących równego uznawania małżeństw i związków partnerskich między osobami tej samej płci, tak aby zapewnić pełne poszanowanie prawa do życia prywatnego i rodzinnego bez dyskryminacji;
7. wyraża zaniepokojenie z powodu nasilania się rasizmu i ksenofobii; apeluje do Komisji i państw członkowskich o wzmożenie prac nad wymianą najlepszych praktyk i o wzmocnienie współpracy w zakresie zwalczania rasizmu, ksenofobii, homofobii, transfobii i innych form nietolerancji przy pełnym zaangażowaniu społeczeństwa obywatelskiego i przy udziale zainteresowanych podmiotów, takich jak FRA;
8. potępia będące w UE na porządku dziennym przypadki nawoływania do nienawiści i przestępstw popełnianych z nienawiści w internecie i poza nim, których podłożem jest rasizm, ksenofobia, nietolerancja religijna lub uprzedzenie do człowieka ze względu na jego niepełnosprawność, orientację seksualną, tożsamość płciową, cechy płciowe lub przynależność do mniejszości, a także tendencje do usuwania treści LGBTI z portali społecznościowych i zakazywania ich publikacji w tych portalach; ubolewa nad nasilającą się skalą nawoływania do nienawiści przez niektóre organy publiczne, partie polityczne i media; apeluje do UE, aby stała się wzorem do naśladowania przez zwalczanie nawoływania do nienawiści w swoich instytucjach; jest zaniepokojony

¹ ECLI:EU:C:2018:385.

narastającym nawoływaniem do nienawiści w internecie i zaleca, aby państwa członkowskie wdrożyły proste procedury umożliwiające obywatelom zgłaszanie internetowych treści o nienawistnym charakterze;

9. wyraża zaniepokojenie niezgłaszaniem przestępstw z nienawiści przez ofiary, które wynika z niewystarczających zabezpieczeń i tego, że władze w państwach członkowskich nie badają tych przestępstw w należyty sposób i nie doprowadzają do skazywania za nie; wzywa państwa członkowskie do opracowania i rozpowszechnienia narzędzi i mechanizmów sprawozdawczości dotyczącej przestępstw z nienawiści i nawoływania do nienawiści oraz do dopilnowania, aby każdy przypadek domniemanego przestępstwa z nienawiści czy nawoływania do nienawiści był badany, ścigany i sądzony;
10. wzywa Komisję do wspierania programów szkoleniowych dla organów ścigania, organów sądowniczych i stosownych agencji UE w celu przeciwdziałania praktykom dyskryminacyjnym i przestępstwom popełnianym z nienawiści, a także zwalczania tych zjawisk;
11. przyznaje, że pełna skala nierówności w UE pozostaje wciąż nieznana z powodu braku porównywalnych i pogrupowanych danych dotyczących równości gromadzonych przez państwa członkowskie; uważa, że gromadzenie takich danych przez państwa członkowskie ma zasadnicze znaczenie dla określenia konstruktywnych strategii wdrażających przepisy prawa UE w zakresie równości; wzywa Komisję i Radę do uznania potrzeby dysponowania wiarygodnymi i porównywalnymi danymi na temat równości, pogrupowanymi według powodu dyskryminacji, które to dane mogą posłużyć za podstawę środków w zakresie dyskryminacji i być wykorzystywane w kształtowaniu polityki; wzywa obie instytucje do zdefiniowania spójnych zasad gromadzenia danych na temat równości, opartych na samoidentyfikacji, unijnych normach ochrony danych i konsultacjach z odpowiednimi społecznościami;
12. potępia każdy rodzaj dyskryminacji lub przemocy ze względu na orientację seksualną, tożsamość płciową i cechy płciowe; zachęca Komisję do opracowania planu, który zagwarantuje równe prawa i szanse wszystkim obywatelom i który będzie szanować kompetencje państw członkowskich, oraz do monitorowania prawidłowej transpozycji i prawidłowego wdrożenia przepisów unijnych dotyczących osób LGBTI; w tym względzie z zadowoleniem przyjmuje przygotowany przez Komisję wykaz działań mających na celu osiągnięcie postępów na drodze do równouprawnienia osób LGBTI, w tym kampanię komunikacyjną Komisji na rzecz zwalczania stereotypów i poprawy społecznej akceptacji osób LGBTI; wzywa Komisję i państwa członkowskie do ścisłej współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego działającymi na rzecz praw osób LGBTI; wzywa Komisję do udostępnienia odpowiednich środków na wspieranie takich organizacji działających na szczeblu krajowym i lokalnym, w szczególności za pomocą programu „Prawa i Wartości”; zwraca uwagę, że badania terenowe FRA wykazały, iż urzędnicy publiczni postrzegają prawo i politykę Unii jako główne czynniki wspierające krajowe działania na rzecz promocji równouprawnienia osób LGBTI;
13. odwołuje się do orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczącego praw osób LGBTI; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dzielenia się najlepszymi praktykami w zakresie ochrony praw podstawowych i zachęca państwa członkowskie do pełnego informowania osób LGBTI o przysługujących im prawach;

14. ponawia apel o ustanowienie kompleksowego, trwałego i obiektywnego unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych, który obejmowałby ochronę praw osób LGBTI; podkreśla, że taki mechanizm jest teraz pilniej potrzebny niż kiedykolwiek wcześniej; ponownie podkreśla potrzebę bezstronnej i regularnej oceny sytuacji w zakresie praworządności, demokracji i praw podstawowych we wszystkich państwach członkowskich oraz wzywa Komisję do monitorowania naruszeń praw podstawowych w ramach zapowiedzianego cyklicznego przeglądu praworządności;
15. wzywa Komisję i Radę do wykorzystania wszystkich dostępnych narzędzi i procedur w celu zapewnienia pełnego i właściwego stosowania zasad i wartości traktatowych, takich jak procedury w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, procedury budżetowe, mechanizm państwa prawa i procedura z art. 7, w tym procedur w toku;
16. apeluje do Komisji, by oceniła, czy utworzenie stref wolnych od LGBTI stanowi pogwałcenie swobody przemieszczania się i pobytu w UE, co naruszałoby art. 3 ust. 2 TUE, art. 21 TFUE, tytuły IV i V części trzeciej, oraz art. 45 Karty; wzywa Komisję do stwierdzenia, czy Polska uchybiła zobowiązaniu wynikającemu z Traktatów i czy zgodnie z art. 258 TFUE Komisja powinna wydać w tej sprawie uzasadnioną opinię;
17. wzywa Komisję do monitorowania wykorzystania wszystkich unijnych źródeł finansowania, w tym unijnych funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, oraz do regularnego dialogu z władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi w celu przypomnienia zainteresowanym stronom o ich zobowiązaniu do niedyskryminacji oraz o tym, że takie środki nie mogą być w żadnym wypadku wykorzystywane do celów dyskryminacyjnych; wzywa Komisję do podjęcia konkretnych środków w celu wyeliminowania wyraźnych i bezpośrednich naruszeń przepisów antidyskryminacyjnych, w szczególności zakazu wydawania poleceń nakazujących dyskryminowanie zgodnie z dyrektywą 2000/78/WE, dokonanych przez samorządy lokalne przyjmujące przepisy wymierzone w prawa osób LGBTI;
18. ponawia swój apel do Komisji o przyjęcie unijnej strategii w sprawie osób LGBTI, uwzględniającej wcześniejsze żądania Parlamentu, która zapewni ciągłość i zdecydowane działania następcze w stosunku do prac poprzedniej Komisji i której towarzyszyć będzie wykaz działań na rzecz postępów w zakresie równouprawnienia osób LGBTI;
19. wzywa Komisję do nadania priorytetowego znaczenia skutecznemu zagwarantowaniu każdemu obywatelowi jednakowej i solidnej ochrony prawnej z wszystkich względów wymienionych w art. 19 TFUE; wzywa Radę do natychmiastowego odblokowania i zakończenia negocjacji dotyczących dyrektywy horyzontalnej w sprawie niedyskryminacji i z zadowoleniem przyjmuje nowe zobowiązania Komisji w tej dziedzinie;
20. wzywa Komisję do kontynuowania współpracy z państwami członkowskimi w celu usprawnienia dochodzeń w sprawie przestępstw opartych na nienawiści, takich jak przestępstwa motywowane fobią na punkcie osób LGBTI, oraz do zwiększenia wsparcia dla ofiar; zauważa, że podczas wdrażania decyzji ramowej UE w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawnych niektóre państwa członkowskie rozszerzyły zakres stosowania ochrony

przysługującej ofiarom dyskryminacji na ofiary dyskryminacji z innych względów, takich jak orientacja seksualna, tożsamość płciowa lub cechy płciowe, i zachęca do dokonywania tego rodzaju rozszerzeń; wzywa Komisję, aby po przeprowadzeniu oceny skutków dokonała przeglądu obowiązującej decyzji ramowej, tak by uwzględniała ona podżeganie do nienawiści ze względu na płeć, orientację seksualną, tożsamość płciową i cechy płciowe;

21. zwraca się do Komitetu Regionów, jako przedstawiciela władz lokalnych i regionalnych UE, o rozważenie – w ramach swoich kompetencji – podjęcia działań w odpowiedzi na wyznaczenie stref wolnych od „ideologii LGBT” w Polsce;
22. wspiera działania UE na rzecz ochrony i propagowania praw człowieka, w tym praw osób LGBTI, w swoich działaniach zewnętrznych; apeluje, aby w planie działania UE dotyczącym praw człowieka i demokracji, który ma być wkrótce przyjęty, utrzymano zdecydowane zobowiązania na rzecz kwestii związanych z osobami LGBTI i położono na nie nacisk w ciągu najbliższych pięciu, tak jak miało to miejsce w latach 2015–2019;
23. wzywa wszystkie państwa członkowskie do wywiązania się z obowiązku ochrony podstawowych praw i wolności wszystkich obywateli UE, w tym osób LGBTI, bez wyjątku, na szczeblu krajowym i lokalnym; zwraca się do państw członkowskich o przyjęcie pozytywnych środków w celu zwiększenia akceptacji społecznej dla społeczności LGBTI;
24. wzywa Polskę, aby zgodnie ze swoim prawem krajowym oraz zobowiązaniami wynikającymi z prawa UE i prawa międzynarodowego zdecydowanie potępiła dyskryminację osób LGBTI, w tym gdy ma ona miejsce z inicjatywy samorządów lokalnych, a także aby unieważniła uchwały uderzające w prawa osób LGBTI, w tym przepisy samorządów skierowane przeciwko „ideologii LGBT”;
25. potępia niewłaściwe stosowanie przepisów dotyczących informacji dostępnych dla małoletnich, zwłaszcza w dziedzinie edukacji i mediów, którego celem jest cenzurowanie treści i materiałów związanych z LGBTI, a w szczególności niewłaściwe stosowanie art. 4 ust. 2 (16) ustawy o ochronie nieletnich przed szkodliwym wpływem ogólnie dostępnych informacji na Litwie i art. 10 ust. 1 ustawy o edukacji na Łotwie; wzywa państwa członkowskie do zmiany tego typu przepisów, tak aby zapewnić pełne poszanowanie praw podstawowych zapisanych w prawie unijnym i międzynarodowym; wzywa Komisję do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków w celu zapewnienia ich poszanowania;
26. wzywa wszystkie państwa członkowskie do monitorowania nawoływania do nienawiści ze strony władz publicznych i urzędników wybieranych w wyborach, a także w trakcie wyborów lokalnych, regionalnych i krajowych, i apeluje o podjęcie stanowczych i konkretnych środków i sankcji przeciwko takim działaniom;
27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i parlamentom państw członkowskich, o których mowa w niniejszej rezolucji, Radzie, Komisji i Komitetowi Regionów.